

DIN CUPRINS

ZIUA INDEPENDENȚEI LA MOLDOVENI SAU RESPECTAREA UNOR VALORI PRIN ÎNCĂLCAREA ALTORA pag. 2

POVARA IGNORANȚEI NOASTRE pag.2

TEAMA DE PĂCAT - UNICA "PROFILAXIE" VIABILĂ ANTI-SIDA pag.3

DESPRE NEW AGE sau despre o „religie” sincretistă pasageră sau, mai bine spus, o nouă amăgire a lumii pag.4

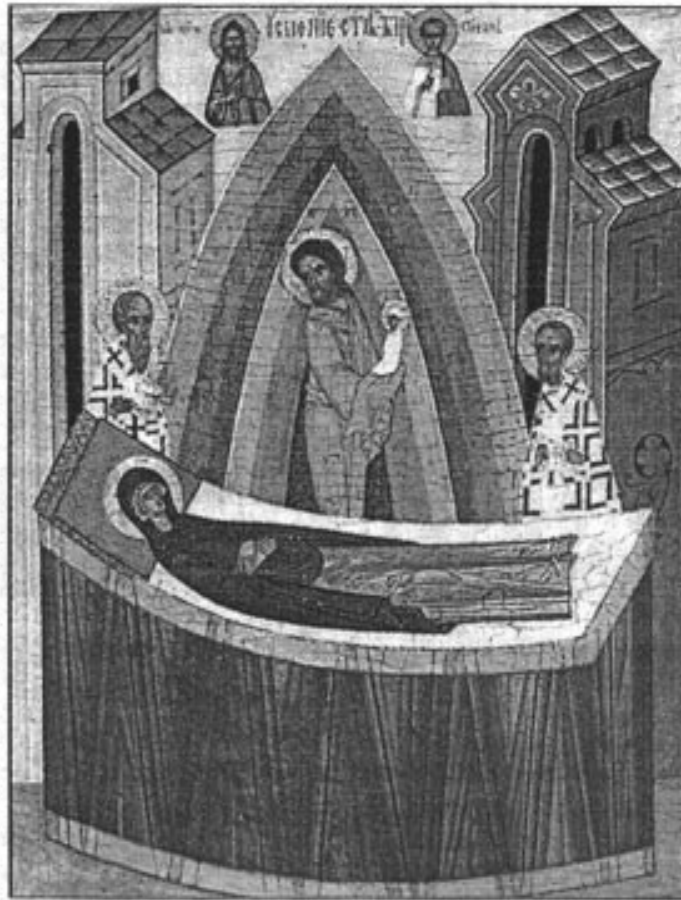
PĂLĂRINAJ LA LOGURILE SFINTE DIN GRĂCIA pag.5,6

VEȘTEA BUNĂ PAGINĂ PENTRU COPII pag.7

INTERNĂȚIONAL pag. 8

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Când a binevoit Hristos, Dumnezeul nostru, să ia la sine pe Maica Sa, atunci, cu trei zile mai înainte, a făcut-o să cunoască printr-un înger, mutarea ei de pe pământ la viața cea cerească. Deci, înștiințându-se Născătoarea de Dumnezeu despre aceasta, s-a bucurat cu bucurie mare, și s-a suit degrabă în Muntele Măslinilor, ca să se roage. S-a întors, apoi, acasă și a pregătit toate cele de îngropare. A împărțit vâduvelor sărace veșmintele sale. Și-a luat apoi iertăciune de la toți și culcându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pentru viețuirea în pace. Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Și multe vindecări s-au împărțit tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei. Și s-a făcut atunci tunet mare și au venit de la marginile lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos, la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Și începând Petru cântarea cea de îngropare,

Apostolii au ridicat patul și au petrecut până la mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Și, sosind în satul Ghetsimani și așezând în mormânt trupul Maicii Domnului, Apostolii au zăbovit acolo încă trei zile, așteptând pe Apostolul Toma, care din dumnezeiască rânduială lipsea.

Și, sosind, Toma Apostolul era întristat, că nu se învrednici-se să vadă și el chipul adormit al Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli. Deci s-a deschis, cu hotărâre de obște, mormântul pentru el. Și dacă s-a deschis, s-au minunat, că au aflat mormântul fără sfântul ei trup și era numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, necunoscând putrezirea, la ceruri. Dar spre deosebire de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de îngeri, nu prin puterea ei, ca Mântuitorul. Și acolo se roagă de-a pururi pentru noi, vorbindu-i Lui Dumnezeu, ca o mamă unui fiu al ei.

OARE LEGEA ESTE SCRISĂ PENTRU TOȚI?

Stimați cititori, suntem martori ai unei crize de conștiință a cetățenilor noștri. Astăzi prea des acționăm fiind conduși de emoții, sau de un imbold anarhic. Pentru muți dintre noi legea încă nu e scrisă, iar dacă chiar și sunt legi în Republica Moldova, parcă n-ar fi scrise pentru toate categoriile de cetățeni. Lucrul acesta se observă destul de des la compatrioții noștri care au lepădat credința ortodoxă, trecând din niște motive cunoscute atât de ei, dar și de noi, la credințe aduse pe meleagurile noastre cu vântul cel năpraznic.

Spre marele regret, reprezentanții acestor grupări religioase știu doar un singur lucru, "că ei au dreptul". Sincer vorbind nu știu de ce nu-și amintesc că drepturi fără de obligațiuni nu pot exista?

Și dacă totuși cineva încercă să le amintească că sunt anumite legi, cerințe care trebuie îndeplinite, apoi să știți că puteți fi dat și în judecată. Astfel stau lucrurile și la Coșcalia, Tighina.

Un grup de cetățeni, aderenți la cultul Penticostal, fără a avea o comunitate înregistrată legal la organele în drept, fără aprobarea primăriei, fără proiectul necesar în aceste cazuri, au început ilegal construcția unei case de rugăciuni în curtea unui cetățean din sat. Fiind preveniți că construcția este

ilegală și că va fi demolată, ei continuau să-și facă lucrul. Până la urmă s-a întâmplat ceea ce era și de prevăzut: construcția neautorizată a fost demolată. Dar "penticostalii" nu s-au liniștit, ba mai mult, ei au dat în judecată Primăria și pe unii cetățeni din Coșcalia.

A asistat și redactorul publicației "Curierul ortodox" pe 17 august, la una din ședințele judecătorești din sectorul Căinari, unde s-a examinat cazul pomenit mai sus.

Erau stranii, bazate în temei pe emoții, argumentele aduse de cei, care chipurile sunt păgubași. Au cerut de la d-l judecător să fim dați afară din sală cei care nu suntem implicați în procesul de judecată. Evident că dorința nu le-a fost satisfăcută din motivul că ședința era deschisă și orice cetățean are dreptul să se afle în sala de judecată.

S-au făcut chiar și presiuni inadmisibile față de judecător, cerându-i să pronunțe sentința joi, 17 august.

Însă cazul s-a dovedit a fi complicat, au apărut întrebări la avocatul părților, astfel că pentru a elucida toate părțile conflictului s-a anunțat o pauză până pe data de 29 august.

Stimați cititori, vă promitem să vă ținem la curent cu acest caz simptomatic pentru Moldova. Până atunci ținem să vă aducem la cunoștință că

am primit la redacție o scrisoare de la Primăria satului Coșcalia pe care o propunem atenției d-stre, poate că vă va prinde bine pe viitor.

Către:

1) Inspectoratul Fiscal Principal de Stat;

2) Fondul Social;

3) Procuratura mun. Chișinău;

4) Serviciul de Stat pentru Problemele Cultelor.

Copie:

Ministerul Finanțelor al RM;
Procuratura Generală a RM.

Prin prezenta Primăria comunei Coșcalia, jud. Chișinău, Vă aduce la cunoștință următoarele:

Cultul Penticostal din Republica Moldova, cu sediul pe adresa: 2069, str. Trușeni, 18, mun. Chișinău, tel. 747775, fax 748805, a început în comuna al cărei primar sunt o acțiune de învrăjpire a cetățenilor comunei pe motive religioase, prin nerespectarea prevederilor legale privind cultele și celor privind construcția unui imobil.

Astfel, la 20 mai anul curent, reprezentantul acestui cult, Sergiu Cojocari, care locuiește de fapt în satul Sălcuța Nouă, i-a organizat pe adepții credinței lor și au construit, în curtea unei case cumpărate în Coșcalia de acest cult religios, temelia unei case de rugăciuni.

Această temelie a fost constru-

ită ilegal, fără autorizația Primăriei și proiectele aprobate la instanțele competente. În plus, în Coșcalia nu există o biserică locală a acestui cult cu personalitate juridică, înregistrată în modul stabilit de lege, pentru care ar putea fi construită casa de rugăciune.

Temelia a fost construită prin procurarea unor materiale de construcție: ciment, nisip, produse alimentare, fără însă să fie încheiate contractele de vânzare-cumpărare respective și să fie prevăzute taxele care se cuvin bugetului de stat (de exemplu, TVA). Cultul religios în cauză a angajat și 40 de persoane pentru a construi temelia, însă fără a încheia cu ei contracte de muncă sau prestări servicii, eschivându-se astfel de la plata impozitului pe venit și a plăților de asigurare socială, obligatorii în Fondul Social.

Așa cum rezultă din afirmațiile reprezentanților acestui cult, suma totală a tuturor contractelor încheiate ilicit constituie 4460 lei.

În legătură cu păgubirea bugetului de stat, rog să efectuați un control al activității economico-financiare a acestui cult religios și să ne aduceți și nouă la cunoștință rezultatele controlului.

Cu respect, V. Gurulea,
Primarul comunei
Coșcalia.6.08.2000

TEAMA DE PĂCAT - UNICA "PROFILAXIE" VIABILĂ ANTI-SIDA

Știința umană, vrea societatea ori nu vrea, este strict limitată de posibilitățile tehnologice ale timpului istoric în care operează. Deci este mărginită. Mai mult decât atât, teoriile și viziunile asupra fenomenelor lumii înconjurătoare, ale unei epoci istorice sunt înlocuite cu altele mai "perfecte", mai "universale", mai "moderne", dar, la fel ca și cele anterioare - limitate în timpul în care operează, neputând pretinde niciodată la adevărul absolut, care ține doar de eternitate, de veșnicie, în timp ce doctrinele științifice sunt "încătușate" în timp și deci mereu relative, neputând să ne propună soluții definitive, pe care le are doar Dumnezeu Creatorul.

SIDA într-adevăr este o tragedie pentru societate, căci progresa vertiginos și datele statistice sunt îngrozitoare. Dacă până în anul 1985, când s-au înregistrat primele cazuri în Moldova, știam despre ea mai mult din auzite, iată că azi, de rând cu "progresele" civilizației moderne, progresa și SIDA.

Să vedem la concret. Statistica a stabilit și viața a demonstrat că de maladia SIDA sunt amenințați nu chiar toți oamenii, ci doar niște categorii aparte de persoane, și nu pentru că aceștia ar avea altă fiziologie decât ceilalți, ci anume pentru că au o anumită comportare morală decăzută. Deci maladia SIDA are în primul rând cauze morale.

Care sunt categoriile de persoane expuse cel mai mult pericolului SIDA? Specialiștii, în primul rând medicii, au observat 3 categorii principale, pe care le-au numit "grupuri de risc":

La primul "grup de risc" se referă **narcomanii** care fumează sau se injectează cu substanțe stupefiante, pentru a-și crea senzații de „plăcere”, dar, mai ales, pentru a se detașa de realitate, măcar pentru un timp scurt. Aceștia știu că își dăunează sănătatea, căci societatea îi informează, însă societatea nu le propune alternative, nici soluții.

Să-i privim mai îndeaproape pe narcomani. Ce le este specific acestora? Le este specifică anihilarea treptată și „moartea” definitivă a voinței și înrobirea totală în fața viciului (Biserica numește acest fenomen „robia patimii”). Care sunt cauzele? Cauza principală este căutarea de către omul modern a plăcerilor nesfârșite, a plăcerilor „cu orice preț”, lipsa oricăror alte valori și refugiul treptat și total într-o viață virtuală, himerică, artificială.

Pe o astfel de persoană Biserica o numește "lipsită de orice credință". E un lucru cumplit, deoarece persoana umană este unica ființă ce posedă voință și libertatea voinței (spre deosebire de regnul necuvântătoarelor, care sunt supuse doar instinctelor, reflexului format sau dresurii umane). Doar omul se poate împotrivi unor dorințe arzătoare, aplicând voința, dacă știe din timp că acele dorințe pot fi nefaste. Prin prezența și libertatea voinței omul se aseamănă cu Dumnezeu, Care i-a și dat stăpânire asupra celorlalte ființe necuvântătoare.

Așadar, dacă în om moare voința împătimită plăcerilor (patimilor), e o tragedie totală pentru el, deoarece voința se alimentează din credință și speranță, or un credincios știe că „e

păcat” să fumezi, să fii bețiv (drogat cu alcool) sau să folosești altfel de droguri. Creștinul care știe că trupul trebuie să fie „casă a Sfântului Duh”, care primește Trupul și Sângele Domnului Hristos ca Jertfă unică sub forma accesibilă și nesângeroasă a pâinii și vinului, și că „nimic spurcat” nu va intra în Împărăția lui Dumnezeu, nu va utiliza niciodată droguri și nici nu va nimeri în „grupul de risc”. Pentru creștinii cu adevărată trăire evanghelică nu există pericolul SIDA.

A doua categorie „de risc” după datele oficiale sunt **homosexualii**, pe care Biserica i-a numit dintotdeauna „sodomiți”, adică acei care comit împreună trupeză a unui bărbat cu alt bărbat „împotriva firii”, adică lucru mai josnic și decât animalele, care nu practică așa ceva. Acest lucru este o batjocură sarcastică, satanică asupra neamului omenesc. E „urâciunea pustirii” spirituale a omului, ce îl ofensează pe Dumnezeu, Care zice încă în Legea Veche: „De se va culca cineva cu bărbat ca și cu femeie, amândoi au făcut nelegiuire și să se omoare, că sângele lor asupra lor este” (Levit 20.13). (Apropo, SIDA prin sânge se transmite!).

Știm că în Legea Veche acest păcat era pedepsit public prin lapidare (omorâre cu pietre). Întocmai cum medicina prescrie amputarea unui membru afectat de gangrenă, ca să nu piară întreg organismul, la fel și poporul evreu „ampută” de fiecare dată această „bubă rea” a desfrânării și, spre deosebire de alte popoare antice, la evrei nu exista prostituția.

Cunoaștem soarta cetăților Sodoma și Gomora pe timpul patriarhului Avraam, unde locuitorii ajunseseră la un dezmăț total al prostituției și homosexualității. Această „urâciune în fața lui Dumnezeu” a fost stârpită printr-o „lecție” de „foc și pucioasă”, aflându-se acum la fundul Mării Moarte (lucru demonstrat de arheologia marină). Aceleași au fost și cauzele exterminării omenirii pervertite pe timpul patriarhului Noe.

Dar... culmea ironiei triste! La Chișinău, pe bulevardul Dacia, la Botanica, vedem standuri mari cu o publicitate ce oferă „cosmetică de la Marea Moartă”. Ce o fi conținând această deosebită cosmetică? E bine că creștinii știu că „cosmetica” ce înfrumusețează chipul omenesc este doar privirea senină izvorâtă dintr-un suflet luminos și curat.

Unii „specialiști” ne mai aduc exemple „edificatoare” de prin Belgia, unde drogaților li se oferă posibilitatea achiziționării unor anumite droguri. Asta ar însemna să-i arunci unui om ce se înecă pietre în loc de colacul de salvare.

Al treilea „grup de risc” sunt **infidelii**, adică cei ce își schimbă soții sau soțiile cu alții și încalcă cu bună știință Porunca a 7-a a Decalogului, precum și pe cea de-a 10-a: „Nu fii desfrânat” și respectiv „Nu dori soția altuia”. Iată că încă în Legea Veche, cu vreo 4500 de ani în urmă se făcea „profilaxie” împotriva pericolului SIDA!

Ne dăm perfect de bine seama că nu dispunem de mijloace financiare care ar permite, precum altor state, cercetări costisitoare pentru elaborarea unor

medicamente sofisticate împotriva SIDA, pe care nici statele bogate nu le-au obținut încă. Deci, ce ne rămâne? Doar profilaxia. Care ar fi aceasta? Cea propusă de Biserică. O educație autentică.

Copilul, la vârsta de 5-7 ani începe să-și dea seama că în lumea aceasta există minciuna, ipocrizia, fătarnicia, răutatea etc. Tocmai atunci vine momentul

oportun de a-i da noțiunea de „păcat” și teama de păcat. Dacă va studia Religia și prescripțiile ei, dacă va fi îmbisericit și împărtășit, mărturisindu-se mereu pentru recăpătarea echilibrului sufletesc (iar dezechilibrul sufletesc provoacă chiar boli somatice), el nu va cădea în „grupurile de risc”, nu-și va permite așa ceva, știind din timp că doar Taina Cununii binecuvântate îi permite unirea legitimă și fără pericol cu alt trup, curat ca și el, ferit de SIDA, „pentru nașterea de prunci buni” (vezi rânduiala Cununii).

Având în vedere că de problema SIDA sunt preocupate și cele mai înalte foruri pedagogice ale statului, lucru ce l-a demonstrat și prezența la Conferința anti-SIDA, desfășurată în luna iulie la Chișinău, a multor personalități și factori de decizie din domeniu, noi, ca reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe (instituție mai veche decât statul la poporul nostru), venim cu niște propuneri de profilactică reală anti-SIDA:

1) A se susține pe toate căile introducerea în programul preuniversitar a disciplinei „Religia”, de rând cu celelalte discipline - unica ce educă noțiunea de „păcat” și răspălată pentru păcat, bazate pe valori eterne.

2) Copiii să li se ofere încă o zi liberă pe săptămână, zi în care ar putea să comunice mai mult cu părinții și bunicii - lucru foarte apreciat de canoanele pedagogice. Băiatul ar învăța ceva de la tată, fetița - de la mamă. Astfel s-ar consolida ceea ce „celulă a societății” (cum o califică științele sociale), acel triunghi de iubire: tată-mamă-copil; bunici-copii-nepoți - ceea „biserica mica” (cum o numește teologia). Iar Duminica (Dominus dei) ar avea o zi de liniște și refacere sufletească.

3) Dintotdeauna băieții și fetele au fost educați separat. Chiar și școala sovietică a cunoscut o atare perioadă. Astfel băieții erau educați ca viitori capi de familie, iar fetele ca păstrătoare a căminului familial și viitoare mame. Băieții, întâlnindu-se cu fetele abia la primul bal după gimnaziu, de exemplu, aveau o atitudine cavalerescă; fetele

erau sfoase, feminitatea lor avea un efect binefăcător asupra durtății bărbătești, rezultând o armonie.

Azi, fetele educându-se laolaltă cu băieții, prin clasele a 7-8-a vedem niște „hermafrodiți” care nu se deosebesc nici prin îmbrăcăminte, nici prin comportament: se îmbracă la fel, fumează ta fel, injură la fel.

Pe cine dar vor educa aceștia la rândul lor, când în relațiile dintre ei nu mai există nimic tainic, nimic interzis? Iar prin teoria distructivă a așa-numitei „educații sexuale” și teoriei „planificării familiei” propagată în școli, nu li se insuflă altceva decât libertinajul folosirii mijloacelor anticonceptive pe de o parte, iar pe de altă parte - exterminarea copilului deja zămislit, care din prima secundă este om deplin, cu toate calitățile lui, ca „chip și asemănare a lui Dumnezeu”. E criminal să vorbești de drepturile copilului și să-l lipsești de dreptul la viață înainte de a se naște. Deci distrugerea începe încă în școală, nemaexistând nici un „tabu”. Acesta este începutul haosului spiritual.

Dacă „știința” (aici nu facem aluzie la adevărata știință) îl califică pe om ba ca „homo habilis”, ba ca „homo sapiens”, ba ca „homo sovieticus” - pe omul modern am putea să-l numim „homo infectus”. Atât sub aspect fizic, cât și spiritual. Căci facem simpozioane, seminare, conferințe etc., imaginându-ne că îndepărtăm pericolul SIDA, dar de fapt ne ascundem după deget, căci pe de altă parte turnăm benzină în foc, deoarece avalanșa de sadism, porno, sex ce inundă ecranele, chioșcurile și magazinele de cărți - tot noi le oferim.

E același sarcasm satanic ca cel de pe pachetele de țigări: pe de o parte publicitate nestăvilită țigărilor, iar pe de alta - ca o batjocură față de persoana umană - „Fumatul dăunează sănătății Dumneavoastră”.

Ce e „sex-shop”-ul de pe str. Pușkin, dacă nu o invitație la perversiune și desfrâu? Ce e panoul din fața Băncii Naționale (apărut tocmai în zilele Conferinței anti-SIDA!), care conține o scenă de extaz sexual, cu un pretins mesaj anti-SIDA? Ce e, dacă nu o invitație spre SIDA? Aruncam paie în vâpăie...

Concluzia este că: **până când societatea propagă perversiunea, senzualitatea, lascivitatea, cultul plăcerilor carnale și desfrânarea - nu există soluție anti-SIDA.**

Atâta timp cât va continua această ipocrizie și fariseism - randamentul și efectul eforturilor spontane și ocazionale va fi egal cu „zero”. Acesta e adevărul. Să fim onești și să recunoaștem.

Unica „profilaxie” viabilă anti-SIDA a fost, este și rămâne teama de păcat.

Dar aceasta e condiționată de relația personală a fiecăruia cu Dumnezeu-Persoană, cu Iisus Hristos, care este Calea, Adevărul și Viața. Aceasta se educă prin valori eterne, și nu prin goana „plăcerilor bizare”, aidoma unor fluturași nocturni ce se avântă spre lumina artificială, arzându-și aripile cu desăvârșire...

Protoiereu Pavel BORȘEVSKI, preot Vasile CIOBANU - participanți la Conferința anti-SIDA din partea Bisericii Ortodoxe

(continuare din nr. 7)

LIDERI ȘI AUTORI NEW AGE

Prezentarea „corifeilor” mișcării are un caracter selectiv. Alegerea reprezentanților și lucrărilor celor mai semnificative se lovește de obstacolul următor: în căutarea unor legitimități și autorități cel puțin cultural-științifice, în cataloagele și enciclopediile oficiale New Age trec nume de personalități ce *nu s-au declarat nicicând explicit* a face parte din mișcare. Așa ar fi nume ca Rudolf Steiner, Carl Gustav Jung, Teilhard de Chardin, Mircea Eliade și alții. Dar pe de altă parte, mișcarea își poate revendica niște „proroci” și chiar „înainte-mergători” (precursori) care pe drept cuvânt i-au pregătit – cu sau fără știință, cu sau fără voie – cărările.

Cazul total opus, de asemenea întâlnit în practică, este acela al unor autori sau savanți ce *propagă idei vădit* de tip New Age, însă din anumite pricini se leapădă deschis de apartenența la mișcare, ba mai mult, o *critică vehementă*. Aici se pot încadra nume cunoscute autohtone ca Gregorian Bivolaru, Vasile Andru, Mario Vasilescu, Ion Țugui, Constantin Negureanu, Marian Zidaru. În această situație am căutat pe cât posibil să folosim nume cât mai necontroverse, ce nu ar putea face obiectul unor contestări personale sau din afară. Sursele de bază ale acestor informații vor fi de acum din ce în ce mai mult extrase din mijloacele post-moderniste de informație: internetul (www), enciclopediile CD Rom multi-media, e mail-ul. Iată spre exemplificare o listă extrasă de pe un *website* cu nume „fierbinți” de autori New Age în vogă: Lynn Andrews, Jose Arguelles, Sun Campbell, Ram Dass, Wayne Dyer, Louise Hay, Jean Houston, Barbara Marx Hubbard, Sue Hubbell, Laura Huxley, J.Z.Knight, John Randolph Price, John Robbin, Virginia Satir, David Spangler, George Trevelyan, Marianne Williamson.

LUCRĂRI SEMNIFICATIVE

În decursul navigării pe internet am întâlnit în *website-ul New Age Journal Online* o publicație interesantă prin faptul că se revendică a fi o continuare a revistei „remarca-

bile și revoluționare” cu numele de *New Age Journal*, fondată acum o sută de ani de George Bernard Shaw și prietenii săi vizionari. Aceștia se considerau a fi pionieri în domeniul aspectelor societății moderne ca: educația, tehnologia, sănătatea și spiritualitatea. Această revistă de avangardă (modernistă) și-a încetat activitatea în 1922. La 50 de ani după aceasta un grup eclectic de editori și jurnaliști „alternativi” au hotărât continuarea lui *New Age Journal*, de data aceasta în maniera post-modernistă a anilor 70, caracterizată de cultura globalistă. Am menționat caracterul post-modernist deoarece aici, spre deosebire de avangarda și originalitatea moderniştilor, se tratează subiecte legate de înțelepciunea tradițională integrată tehnologiei moderne cum ar fi: vechi practici curative tibetane și noile descoperiri în programarea neuro-lingvistică, *feng-shui* (arta chinezească a designului de interior în vogă anii aceștia), precum și preocuparea pentru materialele și condițiile ecologice din arhitectură numită „baubiologie”.

Deși *Cursul miracolelor* pretinde că nu are autori, totuși urmărind cu atenție sursele indicate de înșiși propagatorii acestui curs se

p o t

descoperi persoanele implicate în alcătuirea și distribuția sa. În *site-ul* internet numit *THINKING ALLOWED* se putea citi în 1998 un interviu pe marginea *Cursului* acordat de psiholoaga evreică americană Judith Skutch Whitson doctorului Jeffrey Mishlove. J.S.Whitson este printre altele președinta fundației *Foundation for Inner Peace*, organizație ce se ocupă cu publicarea și răspândirea acestui curs. Dar adevărații autori se numesc Helen Schucman și William (Bill) Thetford, autori ce din „smerenie” se numesc „canalizatori”, folosind un termen contemporan ce înlocuiește demodatul „medium” spiritist. Acești doi psihologi au avut în 1975 o relație personală ce s-a deteriorat, iar în această situație tensionată Helen a primit următorul mesaj: „Acesta este un curs de miracole. Vă rog să luați notițe”. Mesajul venea din partea unei entități ce s-a recomandat a fi... Isus! Aici putem face o paralelă cu mesajul *tolle*, lege primită de Fericitul Augustin, mesaj *cu adevărat dumnezeiesc* ce a adus la convertirea acestuia. Dar atei și

agnosticii de care ne ocupăm n-au avut darul deosebirii duhurilor, și nici precauția de a consulta pe cei competenți ce ar fi putut să-i ferescă de rătăcire. Și aceasta în situația când în America există de zeci de ani milioane de ortodocși organizați în diverse eparhii, publicații ortodoxe și Institutul St. Vladimir din Crestwood New York cu teologi de prestigiu, sau chiar și mănăstiri californiene cu viață ascetică exemplară. Cursul a avut o răspândire fulgerătoare în mediile „baby boom” din America, generații postbelice total debusolate spiritual, în căutare neîncetată a adevărului, trecând prin experiența rockului, drogurilor, perioada hippy, meditație transcedentală și alte tehnici și filosofii orientale, astrologie, terapii naturiste sau psihologice, mediul ideal al New Age-ului. Astfel, în ianuarie 1987 existau în circulație 300.000 de copii ale cursului! Judith Skutch caracterizează acest curs ca fiind un sistem metafizic de psihoterapie spirituală. Recent (anii 90), au apărut noi cărți care aspiră la statutul de „carte de căpătâi” și au

schimb să ia aminte la avertismentele Scripturilor și la învățăturile Duhului Sfânt”.

Aceste recenzii urmăresc – și realizează – o poziție creștină apologetică, dar din păcate ele eșuează în zona eterodoxiei propunând soluții ce trădează curențele duhovnicești tipic neo-protestante: lipsa ierarhiei și continuității apostolice, neînțelegerea catolicității și a Sfințelor Taine, critica cultului sfinților și liturgicii bisericești în general, subiectivismul în interpretarea Scripturii, considerată ca autoritate supremă și suficientă. Aceste grave abateri dăunează chiar și celor cu cele mai bune intenții cum ar fi C.Cumbey, C.Matrisiana, D.Hunt sau L.Gassmann.

CONCLUZII

Mai rar se întâlnesc luările de poziții ortodoxe, ce vin mai ales din spațiul american (OCA, Patriarhia ecumenică, Patriarhia Antiohiei), dar și din surse atonite. Considerăm ca o necesitate și abordarea mai sistematică a acestor probleme în spațiul nostru, întrucât aceste atacuri anticreștine se fac tot

mai simțite în această perioadă tulbură de tranziție. Un bun și promițător început a fost făcut de Diaconul Profesor Doctor P.I.David în ultimele sale apariții editoriale: *Invazia sectelor* și *Sectologie*. Astfel, în cap. V al primei lucrări intitulată *New Age: o „religie” mistico-păgână și sincretistă la dimensiunile întregului univers* este prezentat mai întâi un scurt istoric, urmat de un minim doctrinar. New Age-ul este considerat, pe bună dreptate, a fi o provocare pentru creștini, aceștia urmând să aleagă liber și conștient între Hristos sau Vărsătorul. Suntem încredințați că această provocare se va înțeți în anii ce vor urma, propaganda New Age fiind pregătită și promovată de la cele mai înalte nivele politice, acelea ale lojelor masonice supranaționale, ale unor „guverne mondiale” ce au ca zonă de acțiune întreaga planetă. dar chiar conform ideologului lor, Alvin Toffler, ce a arătat în lucrarea sa *Șocol viitorului* cum aceste perioade cultural-ideologice se scurtează aproape logaritmice, mișcarea are toate șansele de a se curma mult mai rapid decât și-au planificat acești „maestri arhitecți”. Însă efectele ei duhovnicești pot fi devastatoare pe o scară foarte largă, ceea ce îndeamnă Biserica la o mare trezvie și reacție, atât la nivelul ierarhiei, cât și al fiecărui credincios în parte.

DESPRE
NEW
AGE
sau despre o „religie” sincretistă pasageră sau,
mai bine spus, o nouă amăgire a lumii

PELERINAJ LA LOCURILE SFINTE DIN GRECIA

Când am fost în Grecia, am avut fericita ocazie de a vizita minunata insulă Kefalonia. Este o insulă nu prea mare, dar foarte îmbelșugată și pitorească.

Aici locuiesc aproximativ 500.000 de oameni. Insula este cu adevărat minunată: maluri stâncoase, golfuri pitorești, văi înecate în verdeață. Liniște și împăcare simte fiecare om ce admiră această frumusețe și măreția Lucrării Domnului. Ai vrea să inspire cu tot pieptul acest aer marin binefăcător, să uiți de cele trecătoare și să pornești pe poteci printre stânci în întâmpinarea minunilor.

Alături de orașele antice ale Asiei Mici, de Efes și Korinf, Antiohia și Cipru, unde a propovăduit Apostolul, se adaugă și denumirea insulei grecești Kefalonia.

Insula Kefalonia are o istorie bogată. Pentru prima dată e pomenită încă în „Odiseea” lui Homer. Aceasta e explicabil, deoarece nu departe se află Itaca, patria eroului antic Odiseu, care s-a proslăvit în timpul războiului troian. După legendă, unul din urmașii lui a fost și Kefal, de la numele căruia se trage și denumirea insulei. Dar pentru lumea creștină Kefalonia este, în primul rând, locul unde cu 2000 de ani în urmă a propovăduit creștinismul Sf. Apostol Pavel și toată istoria insulei este legată de numele lui. „S-a ridicat îndată un vânt puternic, corabia nu se mai putea împotrivi furtunii și era purtată de valuri...” (Facerea 27, 14-15). Astfel descrie Evanghelistul Luca furtuna de pe mare în timpul călătoriei cu Pavel. „În noaptea a 14-a de rătăcire pe mare, corăbierii au început să-și dea seama că se apropie de uscat. Și ridicând catargele, au ținut calea spre mal. Coborând cu Pavel, am aflat că

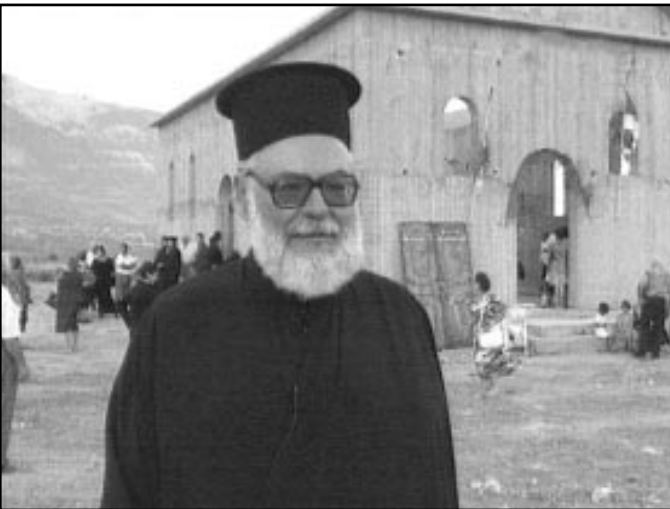

Din vechime încă toate căile maritime treceau de-a lungul mării Ionice numai prin Kefalonia.

insula aceasta se numea Milit” (Facerea 27,27; 28,1).

Mult timp s-a considerat că Milit, unde a coborât Sf. Apostol Pavel, este de fapt Malta. Dar nu demult savanți din mai multe țări au reconstituit calea călătoriei lui Pavel și au ajuns la concluzia că Milit nu este altceva decât insula Kefalonia. Aici Sf. Apostol a petrecut 3 luni, propovăduind și aducând locuitorii către Hristos. Profesorul Gheorghe Metalinos de la Universitatea din Atena susține: „În 1987 savantul german Hans Varnike, specialist în oceanologie, a demonstrat că nici o corabie antică nu pleca din Krit spre Italia prin Malta. Din vechime încă toate căile maritime treceau de-a lungul mării Ionice numai prin Kefalonia. Astăzi acest punct de vedere este susținut de către majoritatea savanților europeni. Iar aceasta înseamnă că Apostolul Pavel nu s-a oprit după naufragiu pe Malta”.

Astfel, alături de orașele antice ale Asiei Mici, de Efes și Korinf, Antiohia și Cipru, unde a propovăduit Apostolul, se adaugă și denumirea insulei grecești Kefalonia. Locuitorii ei sunt atât de fericiți de noile descoperiri, că săvârșesc slujbe religioase chiar sub cerul liber, în biserica neterminată încă. Mulți din ei știu pe de rost acel fragment din cartea „Faptele Sfinților Apostoli”, unde se vorbește despre debarcarea Apostolului Pavel pe insulă. Când se povestește despre întâlnirea lui cu locuitorii, se pomenește despre un șarpe veninos. Kefalonia este unicul loc de pe pământ unde de acum mulți ani la rând, la sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, în biserică apar șerpi.

Profesorul Gheorghe Metalinos de la Universitatea din Atena

După o legendă veche, pe locul clopotniței din mica localitate Markopulo, pe malul stâncos se afla cândva o mănăstire pentru femei. Astăzi, nu departe de acel loc se află o biserică cu hramul Adormirii Maicii Domnului.

Cândva asupra insulei năvăleau pirații. Legenda spune că odată maicile au văzut cum pe mal coboară o bandă de pirați. Toți bărbații din împrejurimi erau la pescuit în mare și mănăstirea nu putea fi apărată mult timp cu puteri proprii. De aceea ele și-au pus nădejdea în mila Maicii Prea Sfinte. S-au adunat toate în biserică și au căzut în genunchi, rugând-o pe Născătoarea de Dumnezeu să le salveze. Ca prin minune, pirații s-au retras înapoi și n-au mai apărut pe aceste locuri.

Pe insula Kefalonia sunt mulți șerpi, dar nu apar în biserică decât în ziua Adormirii Maicii Domnului. Cu toate că sunt veninoși, ei nu mușcă pe nimeni. Unii chiar îi aduc singuri în biserică, îi

încolăcesc în jurul gâtului, fiecare vrea să-i atingă. După tradiție, șerpii sunt lăsați peste noapte în biserică, dar ce se întâmplă în acest răstimp cu ei – nu știe nimeni.

Șerpii stau încolăciți în ghem pe parcursul întregii slujbe. Ți-ar părea că e neplăcut să sâruiți icoana pe care foiesc aceste vietăți lunecoase, dar

Biserică cu hramul Adormirii Maicii Domnului, construită pe locul vechii mănăstiri pentru femei

nimeni nu se gândește la ei decât ca la o minune a lui Dumnezeu și se comportă cu ei respectiv. Până savanții încearcă să explice fenomenul miraculos, mii de pelerini sosesc în Grecia ca să vadă cu ochii lor „șerpișorii Născătoarei de Dumnezeu”.

Despre acești șerpi me-a povestit încă bunicul meu. Eu m-am născut pe insula Kefalonia, dar de mică am plecat cu părinții în America. Acum locuim în New York, dar în fiecare an ne vizităm patria natală. Ne străduim să transmitem copiilor noștri tradițiile acestei sărbători, pe care grecii o numesc „Paștele de vară”. Nu e de mirare, deci, că sătucul Arvinia, pustiu de obicei în luna toridă a lui august, la sărbătoarea Adormirii este plină de pelerini.

Iată ce povestește Markos, locuitor de aici: „Am 79 de ani, aici m-am născut și mi-am trăit viața, dar când au apărut șerpii – nu știu. Cred că apar la sărbătoarea Adormirii dintotdeauna. Dacă se întâmplă să nu apară, considerăm aceasta un semn rău. De exemplu, în 1943, în timpul ocupației fasciste șerpii n-au venit. Dacă apar,

Șerpi veninoși, dar care nu mușcă pe nimeni în ziua Adormirii Maicii Domnului

înseamnă că anul viitor va fi bun și va aduce pace și belșug. Altfel nici nu poate fi”. Iată cât de mare și fierbinte este credința acestor oameni, care știu că trăiesc sub apărarea Domnului Iisus Hristos și sub acoperământul Maicii Domnului.

PELERINAJ LA LOCURILE SFINTE DIN GRECIA

Sfântul Gerasim, ocrotitorul Kefaloniei

(Continuare din pag. 5)

Insula își are și apărătorul său – cuviosul Gherasim. Oricât se străduiau nemții, nici o bombă nu a căzut pe insulă. Se zice că piloții fasciști, când se apropiau de ea, vedeau pe cer imaginea unui bătrân care îi amenința, făcându-i să se întoarcă îngroziți spre bazele lor. După război, când au văzut întâmplător icoana cuviosului Gherasim, piloții au declarat că anume el îi alunga. Grecii au păstrat peștera în care sfântul, cu aproape 400 de ani în urmă, își înfrâna trupul și își călea duhul.

Peștera Sf. Gherasim

Gherasim s-a născut la începutul sec. 16 în orașul grec Korinf, în familia unui nobil bizantin. Dar nu i-a fost pe plac viața de om bogat, astfel că la 18 ani tânărul părăsește casa părintească și începe pelerinajul prin locurile sfinte: muntele Athos, Sinai, Ierusalim. Aici

Gherasim devine monah și 12 ani slujește la biserica Învierii Domnului. Localnicii aveau nevoie de susținere în credință, deoarece insula se afla sub jugul cuceritorilor venețieni, care-i împilau. Despre acele evenimente ne amintește renumita cetate veche San Jorjio. Pereții ei semidistruși de timp par astăzi de necucerit, dar în evul mediu nici ei nu puteau feri Kefalonia de atacurile cuceritorilor. Anume în acele momente grele Gherasim înființează aici mănăstirea pe care o numește „Noul Ierusalim” în amintirea slujirii sale la mormântul Domnului. Tot aici și se stinge în anul 1579.

Mănăstirea Nou Ierusalim, fondată de Sf. Gherasim

Pentru omul credincios ziua morții este la fel de importantă ca și ziua nașterii. Pentru majoritatea locuitorilor insulei această zi este unica în an, când ei se simt o mare familie. Se pare că toată insula s-a adunat la sărbătoare. Împrejurimile mănăstirii s-au prefăcut într-o parcare imensă de automobile. Se zice că în aceste zile aici se adună o pătrime din cele 9 milioane de locuitori ai Greciei. Iar însăși catedrala nu este, bineînțeles, cea construită de Gherasim. Ridicarea măreței catedrale a început în 1953, îndată după cutremurul distrugător care a afectat grav aproape toate construcțiile din Kefalonia.

Pentru grecii Sf. Gherasim este ca un prieten bun sau un membru al familiei, de aceea către el se adresează atât în rugăciunile de zi cu zi, cât și în momentele cele mai grele. „Ajutorul Sfântului este simțit permanent, iată de ce venim încoace de parcă am veni la onomastica celui mai iubit prieten, mai ales că am cunoscut-o pe soția mea tot la sărbătoarea Sf. Gherasim”, menționează un pelerin din Atena.

Dar iată, cu apropierea serii se apropie și începutul sărbătorii. O noapte sfântă, o noapte de rugăciune în așteptarea minunii. Odată cu apusul soarelui, în catedrală

se începe slujba. Catedrala imensă nu a putut, totuși, să primească toți doritorii, de aceea teritoriul adiacent e inundat de lume. După tradiție, în jurul catedralei se desfășoară un iarmaroc și aceasta șochează puțin. Dar grecii nu se sfiiesc să vorbească și aici de credința lor, și participarea la slujbe este pentru ei tot așa de importantă ca respirația, doar aici ortodoxia este religie de stat.

Nu demult lângă catedrală a fost construit un hotel nou, dar nici el nu a putut primi toți doritorii și mulți pelerini dorm sub cerul liber. În aceste puține minute de somn ei prind la puteri, pentru a putea participa la ceremonie. Guvernatorul, șeful poliției și toți funcționarii înalți participă la sărbătoare.

Iată că moaștele Sf. Gherasim sunt scoase din catedrală și toată procesiunea se îndreaptă spre locul unde, după tradiție, el a sădit un copac. Pe tot parcursul procesiunii oamenii se străduie să se așeze astfel ca moaștele sfântului să treacă pe deasupra lor. Acest lucru nu le reușește la toți, dar oamenii cred că aceasta le va aduce noroc, deci vor avea binecuvântare pe parcursul întregului an. În fruntea procesiunii preoții poartă icoana Maicii Domnului.

Procesiune cu moaștele Sf. Gherasim

E uimitor să vezi toate acestea pe fonul peisajului turistic, al bărcilor scumpe, corăbiilor și automobilelor. Noi observăm aceste detalii din cauza stereotipului fals al vieții bogate, dar pentru greci toate acestea sunt ceva obișnuit. Doar ei sunt educați de mici în tradiția ortodoxiei, care nu contrazice modul obișnuit de viață, ci se contopește organic cu el, având față de venerarea sfinților o atitudine emoționantă.

Pteru Marin

CONFESIUNE

La început vreau să-i mulțumesc lui Dumnezeu și Preacuratei Maicii Sale și pentru rugăciunile Preacuviosului Serafim, că mare milă a avut asupra mea și m-a învrednicit pe mine, păcătoasa, să ajung și eu pe acest loc sfânt - la mănăstirea Diveeva unde, cum spune părintele Serafim, „egumenă este însăși Maica Domnului”.

Am citit mult despre această mănăstire și despre acest sfânt părinte și doream mult să ajung și eu să mă închin la moaștele lui. Și dorința mea s-a împlinit cu rugăciunile Preacuviosului Părinte și ale Maicii Domnului.

A fost o călătorie binecuvântată de Domnul, de 10 zile, la mai multe mănăstiri și izvoare leucitoare. Aceste izvoare au izvorât prin rugăciunile Sfinților Părinți și sunt pentru curățirea sufletelor și a trupurilor noastre și au o mare putere. Călătoria a fost cu multe ispite și multă nerăbdare din partea călătorilor, dar cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns la Diveeva. Cele două soboare, icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului sunt de o mare frumusețe. M-a pătruns până la lacrimi icoana Maicii Domnului „Semistrelnaia”, unde chipul ei stă atât de îndurerat, de parcă această durere e pentru păcatele mele. Ne-am închinat la sicriul cu sfințele moaște ale Preacuviosului părinte Serafim, la cele patru morminte, moaștele cărora în această vară vor fi canonizate.

Această mănăstire a fost întemeiată prin binecuvântarea Maicii Domnului. Mi-a plăcut mult corul de măicuțe, răsună lin de parcă cântă îngerii. Am mers cu picioarele mele păcătoase pe Sfânta Canavcă, unde Maica Domnului înconjură mănăstirea o dată pe zi. Pe teritoriul mănăstirii parcă e în rai: flori înflorite aranjate frumos, mormintele din cimitirul mănăstirii împodobite numai cu flori și verdeață. La fiecare mormânt arde câte o candelă și parcă o scânteie de rugăciune se aprinde în suflet. Mi-au plăcut foarte mult locașurile sfinte, sunt frumoase și lucrute cu mare dragoste și credință față de Dumnezeu. Când ne închinam, mă cutremura totul: iconostasele foarte înalte, bisericile aurite, împodobite cu sfințele moaște.

Ne-a învrednicit Bunul Dumnezeu pe noi, păcătoșii, la Kiev, la Lavra Pecersk, să ne închinăm Capului Sfântului Mare Mucenic Pantelimon din Sf. Munte Athos. Am rămas foarte mulțumită sufletește de această închinare, nu pot reda în cuvinte, trebuie să simți cu sufletul. Cred că prima și ultima dată m-am învrednicit de așa sfințenie mare. Am intrat să ne închinăm și în peșterile unde s-au rugat Sfinții Părinți. Sunt bolnavă cu sufletul văzând viața lor curată, rugăciuni neîncetate înaintea lui Dumnezeu, izolarea de lumea aceasta păcătoasă. Ne-am închinat la un sfânt din peștera la care erau descoperite mâinile. Cu mâna dreaptă binecuvânta, degetele erau uscate de atâta post și rugăciune și erau așezate în semnul Sfintei Cruci. Mă gândeam câtă rugăciune a avut, câtă dragoste față de

Dumnezeu, ce credință tare ca piatra; și câtă credință avem noi, câtă dragoste avem noi față de Dumnezeu și față de aproapele?.. Am întrebat de un părinte de la mănăstirea Bogoliubov: „De ce la Moldova nu plouă?” El ne-a răspuns: „Pentru că nu vă rugați. Cum a fost Moldova înainte, ce credință mare avea, era a doua după Sfântul Munte, și ce credință aveți acum?”

În călătoria noastră am intrat să ne închinăm și la mănăstirea „Kitaiski pustini”, unde s-a nevoit într-o peșteră din apropierea mănăstirii Sfântul Dosifei, care pentru dragostea față de Dumnezeu s-a retras în peșteră și s-a rugat mulți ani. Acest sfânt era de parte feminină, dar aceasta s-a descoperit după moartea sa. În această peșteră am văzut și alte chilii unde s-au rugat și alți sfinți. Aveau câte un pat săpat în lut pe care se odihneau puțin, alții aveau câte un locușor cât te poți așeza. Așa s-au rugat, s-au nevoit și s-au mutat către Domnul.

Ne-am închinat, ne-am rugat și cu binecuvântarea părintelui ne-am întors la Chișinău. În încheiere mă închin până la pământ Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului și tuturor sfinților pentru grija care ne-au purtat-o în această călătorie. Dumnezeu nostru slavă acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Natalia Chitoroagă,
Sângera, mun. Chișinău.

VESTEA BUNĂ

P A G I N Ă P E N T R U C O P I I nr. 3, august 2000

DRAGOSTEA FAȚĂ DE DUMNEZEU ȘI FAȚĂ DE APROAPELE

Dumnezeu este dragoste, și prima poruncă dată de Dumnezeu este să "iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea", și a doua: "Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși". Cine va îndeplini aceste două porunci, pe care se bazează Legea Nouă, acela va intra în locașul raiului. Dacă noi, oamenii, nu avem dragoste - nu avem viață. Dacă nu avem dragoste, nu vom putea intra în Împărăția Cerurilor.

De ce noi, cei de pe pământ, trebuie să-L iubim pe Dumnezeu? Deoarece El este Tatăl nostru cel ceresc, și dacă noi ne iubim părinții noștri pământești, apoi cum trebuie să-L iubim pe Dumnezeu, Părintele Ceresc, care ne-a creat? Ne-a dat chipul și asemănarea Sa, minte și suflet nemuritor, a creat tot ce este necesar pentru viață - soarele, aerul, apa, orice plantă și orice animal.

Cum să nu-L iubim noi pe Dumnezeu, care a creat omul, ca pe un copil iubit al Său, și chiar după ce omul a călcat poruncile Lui, nu l-a lăsat pe el la moarte veșnică, ci pentru mântuirea lui a trimis în lume pe iubitul Său Fiu, care a dat o Lege nouă, a vărsat sângele Său pentru tot neamul omenesc și nu numai ne-a scăpat de veșnicele munci, dar ne-a învrednicit a fi aleși ai Împărăției Lui.

Fiecare om este un lucru sfânt pe pământ, fiecare om este scump în fața lui Dumnezeu. Sfinții Părinți spun că dacă toți oamenii de pe pământ se vor mântui și va rămâne unul singur nemântuit, atunci Dumnezeu numai pentru mântuirea acelui suflet rătăcit s-ar pogori iarăși să-și verse precuratul Său Sânge și să îndure multe patimi și batjocoriri numai pentru acea oaie rătăcită. Dumnezeu a venit în lume nu să pedepsească, ci să mântuiască.

După mulțimea nelegiuirilor noastre, Dumnezeu demult trebuia să ne ștergă de pe fața pământului. Dumnezeu însă este mult milostiv. El ne-a micșorat pe noi cu puțin față de îngeri. Îngerii îi slujesc mereu lui Dumnezeu și-L iubesc foarte mult. De ce oare noi, oamenii, nu avem această dragoste față de Dumnezeu? De ce iubim toate plăcerile lumesti și trăim după voia noastră, și nu după voia Tatălui? Nouă ne place să avem bogății și putere, dar nu ne gândim să ne facem comori în cer. Toate aceste plăceri ne încurcă să-L iubim cu adevărat pe Dumnezeu.

Dumnezeu ne iubește pe toți și ne cheamă la Dânsul, dar noi nu auzim chemarea Lui; El bate la inima fiecăruia, dar noi nu auzim această bătaie. De ce Dumnezeu ne-a dat porunca: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși"? Deoarece noi toți suntem frați și surori, copii ai unui Tată. El și este dragostea, izvorul nesecatei iubiri și dacă noi suntem fiii Lui, atunci trebuie să ne asemănăm Lui și să-i iubim pe toți așa cum El ne iubește pe noi. Dar dacă noi nu ne iubim frații și surorile noastre, atunci nu suntem fiii lui Dumnezeu, ci fiii diavolului, pentru că el este răul și izvorul răului. Dacă noi nu ne iubim unii pe alții, atunci nu-L iubim pe Tatăl nostru, îl trădăm, fiindcă cel ce batjocorește creatura, îl batjocorește pe Creator. Dragostea este temelie locașului pe care-l alcătuiesc toți creștinii ortodocși, ea face legătură dintre om și Dumnezeu și dintre oameni.

Lumea a uitat de Dumnezeu din cauza mulțimii fărădelegilor ei, toți sunt plini de răutate, de mândrie, invidie și gelozie. Dar noi trebuie să ținem minte: cum ne comportăm cu cei din jur, așa și ei se vor comporta cu noi, și Însuși Dumnezeu așa se va purta cu noi. Cum noi le vom ierta greșelilor noștri, așa și El ne va ierta nouă. Nu trebuie să credem că cineva este mai păcătos decât noi, sau chiar că noi sau cineva este fără de păcate. Nici un om din întreg pământul nu este fără de păcat, chiar dacă a trăit o zi sau un minut sau abia ar vedea lumina zilei. Orice om care se naște, el de acum este păcătos, el poartă păcatul propărinților.

Dumnezeu ne iubește pe toți: pe cei buni și pe cei răi, pe cei bogăți și pe cei săraci și ne cheamă pe toți la El. Glasul Lui răsună în toată Împărăția Cerurilor zicând: "Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi". (Matei 11,28)

Anișoara Gozun,
cl. VII,

or. Sângera, mun. Chișinău.

(elevă la școala duminicală de pe lângă biserica "Adormirea Maicii Domnului" din or. Sângera)

CUVÂNT DIN SCRIPTURĂ

"Deci luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, căci zilele sunt scurte" (Efeseni 5, 15-16)

RUGĂCIUNE CĂTRE DUHUL SFÂNT

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindeni ești și toate le îplinești; Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

SFÂNTUL VLASIE BINECUVÂNTEAZĂ ANIMALELE

Încă din cele mai străvechi timpuri Sfântul Vlasie era considerat ocrotitorul animalelor domestice. Creștinii se rugau lui când li se îmbolnăvea un cal sau când se pierdea un vițel. De ce anume îl chemau țărani în ajutor?

Iată de ce. În secolul IV, când împăratul Liciniu îi persecuta pe creștini, locuitorii orașului Sevastia l-au convins pe episcopul lor, Sfântul Vlasie, să plece din oraș, pentru a nu fi prins și supus chinurilor. Sfântul Vlasie i-a ascultat pe oamenii care-l iubeau și s-a așezat cu traiul pe muntele Argeos. Muntele era înconjurat de păduri, în care trăiau multe animale.

Animalele veneau deseori la peștera Sfântului. Ele așteptau cu răbdare până-și termina Cuviosul Vlasie rugăciunea. După aceea el ieșea din peșteră și binecuvânta animalele, iar ele începeau să alerge, să sară, să se gudure de bucurie. Pe cele bolnave Sfântul le vindeca, punându-le mâna pe creștet.

Dar iată că odată slugile împăratului vânau pe muntele Argeos și

văzură o mulțime de animale care se zbenguiau. Mult se minunară ei că leii nu-i atingeau pe cerbi, iar urșii pe caprioare.

Sfântul Vlasie i-a observat pe vânători de departe. El a binecuvântat animalele și le-a spus încet:

- Fugiți mai repede să nu vă omoare vânătorii!

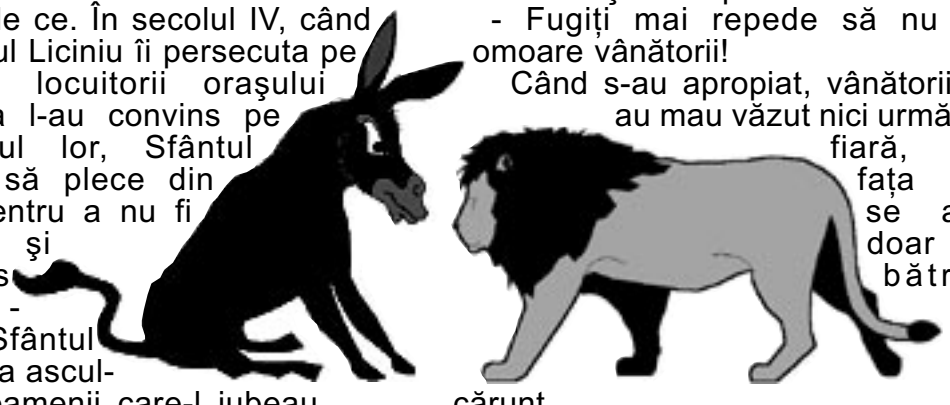
Când s-au apropiat, vânătorii nu au mai văzut nici urmă de fiară, în fața lor se afla doar un bătrân

cărunt.

- Ești un vrăjitor! - i-au zis vânătorii, - cum ai fermecat aceste animale ca să te asculte?

- Nu sunt vrăjitor. Eu sunt creștin din tinerețe. Dușmanii credinței m-au alungat din oraș. Mai bine trăiesc cu fiarele sălbatice, decât cu oamenii cei răi, dușmanii lui Hristos...

Mulți ani a sihăstrit Sfântul Vlasie și în toți anii aceștia s-a rugat pentru oameni și pentru prigonitorii săi de asemenea. În tot răstimpul acesta animalele sălbatice veneau la el după bunătate, mângâiere și dragoste.

Completați pătrățelele libere cu literele care lipsesc

1. Obiectul pe care preotul îl folosește la tămădire, în diferite momente ale slujbelor religioase este: C L A
2. Peretele de lemn sau de zid care desparte altarul de naos și care este împodobit cu icoane se numește: I O S sau C T Ă
3. Cartea, agenda sau tabloul care cuprinde toate sărbătorile bisericesti de peste an se numește : C E R
4. Reprezentarea chipului Mântuitorului, al Maicii Domnului sau al unui sfânt se numește: I Ă

J
O
C
U
R
I

MOAȘTELE SF. PANTELIMON ÎN RUSIA

PARLAMEN- TUL FRANȚEI ADOPTĂ O LEGE ANTI- SECTARĂ

LUCRĂRILE SOBORULUI ARHIERESC AL BISERICII ORTODOXE RUSE

În urma înțelegerii dintre Patriarhia Moscovei și conducerea Sfântului munte Athos, pe parcursul a mai bine de trei săptămâni s-a aflat în Rusia cinstitul cap al Sf. Mucenic și tamaduitor Pantelimon, fiind expus în Lavra Alexandru Nevski din Sanct Petersburg și în unele mănăstiri din Moscova. Zilele acestea, mii de creștini ortodocși au avut posibilitatea să se închine sfintelor moaste. Pe data de 6 august sfintele moaste au fost depuse în catedrala "Iisus Mântuitorul" din or. Moscova. În această zi Sf. Liturghie a fost oficiată de Preafericitul Alexii II, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii. După liturghie a avut loc înconjurul bisericii cu Sfintele moaste.

Sfintele moaste s-au întors la mănăstirea Sf. Pantelimon din muntele Athos în seara zilei de 6 august, locul unde se păstrează permanent.

Adunarea Națională a Franței a adoptat recent un proiect de lege prin care interzice activitatea "grupărilor cu caracter sectar". Legea respectivă introduce noțiunea de "manipularea conștiinței" în calitate de delict penal, ceea ce este absolut nou în practica internațională. Pentru comiterea acestor delict, vinovații ar putea fi condamnați la 3 sau 5 ani de detenție sau la amende între 300 și 500 mii de franci. Ministerul de interne al Franței a alcătuit o listă de 172 de secte și grupuri sectare care prezintă pericol pentru societate, printre acestea

numărându-se mooniștii, martorii lui Iehova, scientologii și crișnaiții.

Precizăm că în Republica Moldova oficial sunt înregistrate 163 de comunități ale martorilor lui Iehova, 3 organizații mooniste, 3 filiale ale crișnaiților, 6 comunități Bahai și un centru de dianetică. Șeful Serviciului de stat pentru problemele cultelor, dl Gheorghe Armașu, a declarat că, deși în instanța pe care o conduce au venit mai multe reclamații împotriva reprezentanților unor culte, pentru Republica Moldova adoptarea unei legi antisectare este prematură.

(Interpress)

Duminică, 13 august, la Moscova în sala de conferințe a Catedralei "Hristos Mântuitorul", și-a început lucrările sinodul arhieresc al Bisericii Ortodoxe Ruse.

Marti, 15 august, ședințele Sinodului au fost întrerupte pentru ca ierarhii să officieze un Tedeum pentru salvarea marinarilor de pe submarina rusă "Kursk", care a suferit o avarie în marea Barent, în rezultatul căreia aceasta s-a scufundat. Joi, 16 august, a fost adoptată doctrina socială a Bisericii Ortodoxe Ruse, în care se stipulează că avortul este considerat ca omucidere, iar homosexualitatea și transexualitatea sunt considerate ca păcate și nu doar ca particularități individuale specifice. Totodată, Biserica Ortodoxă Rusă este împotriva clonării umane.

Stimați cititori, Vă anunțăm că cu binecuvântarea ÎPS VLADIMIR, Mitropolit al Chișinăului și întregii Moldove, are loc abonarea la ziarul "Curierul Ortodox" pentru a doua jumătate a anului 2000. Abonându-Vă la publicația noastră, la orice oficiu poștal din republică, veți fi la curent cu noutățile din viața Bisericii Ortodoxe din Moldova, din lumea creștină, cu problema reintroducerii religiei ca disciplină școlară; Veți avea în casele D-voastră interesante lecturi creștine în familie, informații din istoria și cultura noastră creștină ortodoxă, precum și alte lucruri de învățătură ziditoare de suflet.

Creștinii care dispun de mijloace bănești, au posibilitatea să facă un bine pentru cititorii noștri, ajutând în măsura posibilităților la apariția publicației "Curierul Ortodox".

Dragi cititori, existența ziarului depinde de numărul abonaților. Vă rugăm să contribuiți la creșterea numărului cititorilor noștri.

Alegeți ziarul nostru și nu veți regreta!

STIMAȚI CITITORII!

Colegiul de redacție Vă invită să participați la publicația noastră prin reportaje, povestiri, comunicări și alte materiale, dacă e posibil și însoțite de imagini, poze, care ar reflecta viața cotidiană a parohiei D-voastră, construcția sfintelor locașuri, sfîntirea acestora, activitatea școlilor duminicale, predarea religiei în școală ș.a.

Vom fi foarte bucuroși să primim corespondența D-voastră.

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

CURIERUL ORTODOX
Publicație
în limba română
Indice de abonare 22034

Adresa redacției:
"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Chișinău
Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33, 77-24-44

REDACȚIA
Nicolae FUȘTEI - redactor-șef,
Preot Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru Tolico - redactor tehnic,
Larisa ERȘOV - redactor literar

Tipografia "Prag"
str.Șpicului 94,
Chișinău
Tirajul:2000
Comanda Nr.